

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

18. Dies Augusti. Præmium Dei; ipse Deus est. Sanctus Augustinus in
Psalm. 72.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Augustus.

Tessera.

645

quanta Dei dignatio ! pædore plenus, sordibusque obsoletus, cum voluerit, potest ad Deum accedere, cum eo loqui; & non modò Sacram Purpuram, ac manum; sed ipsum quoque os, atque pectus suavari: è colloquio redire opulentus, & delibutus incredibili consolatione, & virtutum ornamento splendidus, & gratiâ coronatus. Itaque, mirum non est, si mortales plurimi cæcutiant; si repant humi, turbulentis affectionibus, ut fluctibus hausti; si debilitentur indies amor ad res divinas, & ad omne genus honestorum officiorum, ac virtutum. Non est quærendus, ut ores, locus, cum ubique sit Deus. Hinc rectè D. Augustinus: (a) *Cum oras, clama; non voce, sed mente. Nam & tacentes exaudit Deus; nec queritur locus, quantum sensus. Jeremias confortatur in carcere: Daniel inter leones exultat; tres pueri in fornace tripudiant; Job nudus in sterquilinio triumphat; Paradisum de cruce Latro invenit: non est locus, ubi non sit Deus.* Si magis, dum oras, sollicitus de clamore cordis, quàm vocis; clament opera, non verba; vita, non lingua. Nam benè D. Isidorus: (b) *Quid prodest strepitus labiorum, ubi cor est mutum? sicut enim vox sine modulatione, est quasi vox porcorum: sic oratio sine devotione, est quasi mugitus bouum.* Sola, dum oras, labia non expungent crimina. Ad verba mea alludit Poëta:

Non poteris labiis orando eradere labe.

18. DIES AUGUSTI.

Præmium Dei; ipse Deus est. *Sanctus Augustinus in Psalm. 72.*

(a) *Augustinus serm. de Quadrag. bon. l. 3. c. 8.*

Sl 3

I. Ex

Devotio. I.

EX oratione nascitur optima Materis optima filia, Devotio; quæ est voluntas promptè faciendi, quod ad Dei servitium pertinet.

Hoc est, quædam agilitas, & vivacitas Spiritus; cujus præsidio charitas, suas in nobis actiones (aut potius nos per illam) promptè exequitur, & expeditè operatur. Struthiones nunquam in altum volant; gallinæ magnâ cum difficultate, & demissè, & perquam rarò; sed aquilæ, columbæ, hirundines, & sæpè, & pertinaciter, & subluniter in altum volant. Sic, qui in Dei obsequio torpent; qui in virtutum exercitiis languent; qui in luto vitiorum jacent, nunquam animum è solo, inferunt cælo; omnis illorum liberatio, & occupatio, & studium in terra, circa terram, & propter terram suscipitur. Probi verò, quibus deest illa in divinis obsequiis agilitas, & promptitudo; ut gallinæ admodum agrè, & rarè, & tardè, & sine gravi nisu in altum se efferunt. At, qui sincerè Devoti sunt; celeriter, & frequenter, & ut aquilæ, toto alarum remigio, ad cælestia evolant. Juvat hîc expendere verba S. Augustini: (a) *Non putrescit cor, si levetur ad Deum. Frumentum tuum, si haberes in inferioribus, ne putresceret, levares stud ad superiora. Frumento tuo quæris mutare locum: & cor permittis in terra putrescere. Frumentum levares ad superiora: cor leva in cælum. Et unde, inquis, possim: qui funes, quæ machine, quæ scale opus sunt? Gratus affectus est; iter tuum, voluntas est: amando ascendis, negligendo descendis.*

II. Diversi, in diversis virtutum exercitiis sunt devoti;

(a) In Ps. 85.

devoti; prout Spiritus, qui ubi vult, spirat, illis cœlesti afflatu inspirat. Adstipilatur mihi D. Bernardus: (a) *Non omnibus eodem modo data est gratia ista, scilicet, Devotio. Porro, Thomas in latere; Joannes in pectore; Petrus in sinu Patris; Paulus in tertio cœlo, secretis hujus gratiam sunt affecti: prior, mulier stravit in tuto loco humilitatis; posterior, in folio spei; Thomas in fundamento fidei; Joannes in lecto Charitatis; Paulus in intimo scientiæ; Petrus in luce veritatis. Sic apud Sponsum mansiones multa sunt. Sic unus capitur frequentibus jejunis, alius crebris precibus; ille solitudinis silentio; hic, animarum zelo; quidam, effusus in egentes eleemosynis; nonnemo, habendis è suggestu concionibus. Ut varii sunt hominum vultus: sic varius in multis est Devotionis sensus. Ubi porro est intensa Devotio; illic sæpè est divina consolatio; quam pronius est experiri, quàm explicare. De ea concinnè S. Augustin. (b) *Nescio, quid incorporaliter, & spiritualiter in nobis facit Deus; quod nec sonus sit, qui aurem percutiat; nec color, qui oculis discernatur; nec odor, qui naribus capiatur; nec sapor, qui faucibus judicetur; nec durum, aut molle, quod tangendo sentiatur: & tamen aliquid est, quod sentire est facile, explicare non possibile. In hoc tamen tam suavi gustu, & cœlestium deliciarum sensu; ab uno, tanquàm à scopulo est declinandum, videlicet;**

III. Nihil in delitiis quæratum præter eum, cujus delitiæ sunt, esse cum filiis hominum. Hujus nos admonet hodierna Tessera; de qua fusiùs ita D. Augustinus, exponens illa verba, *Mibi autem, adherere Deo, bonum est. Non ab illo petitur aliud premium:*

Si 4

quis

(a) *In Cantic. (b) in Joan.*

qui aliud premium petit à Deo, & propterea vult seruire Deo; carius facit, quod vult accipere; quænam ipsum, quo vult accipere. Quid ergò? Nullum premium Dei, nullum præter ipsum: premium Dei, ipse Deus est. Itaque causa & ratio sola devotionis in Deum, non debet esse aliquid, quod est Dei; ut Spiritus delectatio, sed ipse Deus. Sicut in sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, licet appareant species, quæ dicuntur Sacramentales; tamen solus ibi JESUS agnoscitur, colitur, adoratur. Et dum devotio est in illo tam excelsio fastigio, ut omnia despiciat, solum, qui supra omnia est, suspiciat Deum; tunc Devotio est omnium dulcedinum dulcissima, & virtutum omnium Regina. Quia Charitas & Devotio non plus inter se differunt, quàm ignis, & flamma; quia Charitas, cum spiritualis quidam ignis sit, dum vehementer inflammata est, dicatur Devotio. Est igitur Devotio, Charitatis perfectio; si enim Charitas, sit lac; Devotio est ejus cremor; si illa est planta; Devotio ejus est flos; si illa est gemma; Devotio ejus est fulgur; si illa est balfamum; Devotio ejus est fragrantia. Unum ergò tibi sit votum, uni Deo esse devotum; sic vota tua Deus non tantùm audiet, sed exaudiet. Poëta faciet fidem, si quæ fides Poëtis:

Si sis devotus, Deus audit mox tua vota.

19. DIES AUGUSTI.

Deus non voce clamosâ est pulsandus, sed conscientia rectâ placandus; quia non est vocis, sed cordis auditor. *Chrysof. supra Matth.*